

dem, men det er dog kun at føre Indskudene ind i en Bog og ved hver Termin beregne Renterne og lægge dem til Capitalen. Om Udbetaling vil der vist ikke blive Tale i en længere Arrække, og hvad Godtgjørelsen for Uleiligheden angaaer, da vil denne Uleilighed jo i de første 5 Aar ikke blive stor, og saa skal jo efter Lovens Bestemmelse Anstaltens Stilling eftersees, og saa kunde dette Forhold med det Samme tages i Betragtning. Det vilde gjøre mig ondt, og det vilde gjøre mange af mine Eigemænd ondt, hvis det ikke skulde lykkes at faae dette Forslag eller et lignende optaget i Loven. Kunde den ærede Minister ikke selv til næste Behandling finde en Udvei, hvorved Forslaget kunde forandres, saaledes at den ærede Minister maatte finde, at det kunde passe ind i Loven? Jeg er villig til at gaae ind paa alle mulige Forandringer, naar blot disse Classer kunne komme med. Det er mig aldeles ligegyldigt, hvorledes det stilles, naar der blot opnaaes, at man ikke udelukker en saadan Mængde af Arbejderclassen, som vil blive udelukket fra at nyde Godt af Anstalten, naar ikke dette eller et lignende Forslag vedtages. Jeg vil nu igjen til Slutningen paa det Indstændigste opfordre Thinget til at vedtage Forslaget. Det er et Forslag, som Tiden vil vise vil medføre stor Nytte.

Ordføreren: Jeg reiser mig ikke i den Hensigt stærkt at bekæmpe Forslaget under Nr. 8, thi jeg sympathiserer med Tanken deri, og jeg veed derhos, at Forslaget ligger den oprindelige Forslagsstiller, der er det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, saa meget paa Hjerte, at jeg ikke vilde kunne bringe det over mit Sind ligesom at krænke ham ved en stærk Bekæmpelse af, hvad han anseer for saa rigtigt. Men jeg troer for det Første at burde gjøre opmærksom paa en lille Misforstaaelse, som indsneg sig for den ærede Finansminister, og som vistnok var foranlediget ved Udtrykkene i Endringsforslaget, hvilke jeg ikke tidligere har undersøgt nøiere, fordi jeg var imod Forslaget i det Hele. Der tales nemlig i samme om „Indskud, enten lige store eller af forskjellig Størrelse, som indbetales heelaarlig, halvaarlig, fjerdingaarlig eller maaned-

lig“. Meningen af Forslaget er imidlertid dog aabenbart kun, at man binder sig med Hensyn til det enkelte Indskud, som man gjør, og for dets Beskommende, men derimod ikke, at man forpligter sig til at gjøre noget som helst videre Indskud. Man kan fortsætte med disse, hvis man har Evne dertil, men, har man ikke Evne, saa kommer der ikke flere Indskud. Det er ogsaa lidt uheldigt, at Forslaget er kommet til at tale om maanedlige Indskud osv., thi derved kommer man let til en Forestilling om en bestemt Termin for Indskudets Erlæggelse. Der behøver imidlertid slet ingen Termin at være, thi Amtstuerne og Postcontoirerne, som skulle modtage Præmierne for alle Forsikringer i Anstalten, ville ingen bestemte Betalingsdage have. Forsikrer man sig den 1ste i en Maaned, saa forfalder Ens Præmie den 1ste, og forsikrer man sig den 5te eller den 13de, saa forfalder Ens Præmie den 5te eller den 13de. Der skal alt saa modtages og beregnes Præmier fra hvilken som helst Dag. Og saaledes maa det ogsaa eventuelt stille sig med de i Endringsforslaget under Nr. 8 omhandlede Indskud. Man kan ikke binde dem til nogen bestemt Dag; den, der vil gjøre nye Indskud, vil kunne komme, hvad Dag han vil, saa maae de modtages. — Omvendt troer jeg, at der var en Misforstaaelse tilstede hos det ærede Medlem, som sidst talte, naar han meente, at Renten kunde beregnes for alle Indskud under Cet. Den maa nemlig beregnes for hvert Indskud fra den Dag, da det er skeet. Dette hører med til Anstaltens almindelige Regler, og det behøver paa, at ingen enkelt Indbetaling frugtbargjøres for sig alene. Anstaltens Beholdninger forøges for hver Dag med, hvad der da er indkommet, og det frugtbargjøres under Cet, og hver Interessent faaer sin Rente deraf. Deri ligger imidlertid dog ikke Banffeligheden, thi man vil ikke sætte sig hen og regne Renten ud i enkelte Stykker, men man vil simpelthen i saa Henseende slaae efter i Tabeller, idet man i saadanne kan eftersee, f. Ex. hvad 12 Rd. med Rente og Rentens Rente ville udgjøre om 10 Aar, eller hvormeget 12 St. ville udgjøre med Rente og Rentens Rente om 12 Aar. Banffeligheden ligger derimod i, at